

antaget af Folketingets Medlemmer, naar den berettigede Misfornøjelse, de Folketingsmænd — hvis Kredse nedlægges — nærer, kunde tilfredsstilles ved, at deres Parti gav dem et af Suppleringsmandaterne.

Som Følge af de Ulemper, der klæber ved den af Flertallet foreslaaede Ordning, kunde Mindretallet — som et mindre Onde — ønske Forholdstalsvalg i Amtskredse, der baade vil give en Lokalrepræsentation, et ret fuldkomment Forholdstalsvalg og stille Partierne ganske uafhængigt af hinanden; en Forøgelse af Folketingsmandaterne er da slet ikke paakrævet.

Naar Mindretallet har undladt at stille vidtgaende Ændringsforslag, ligger det i, at Tiden ikke har tilladt og Mindretallet heller ikke har næret noget særlig stærkt Ønske om at gaa udenfor de Rammér, der har været angivne for Udvalgsarbejdet. Desuden vil de fleste Mangler senere kunne rettes paa Valgloven. Dette vil derimod neppe være Tilfældet med Mandatantallet. Er man først kommet op paa 140 Folketingsmandater, vil man meget vanskeligt komme bort derfra igen.

Derimod har Mindretallet stillet Ændringsforslag, der dels lader Mandatsuppleringen foregaa særskilt for København-Frederiksberg og Provinsen, dels lader København med Frederiksberg udgøre een Valgkreds, hvor Forholdstalsvalget foregaa efter Listevalg.

Et saadant Listevalg for København-Frederiksberg kan udmærket forenes med Forslag om Enkeltmandskredse i Provinsen. Tanker i ovennævnte Retning har da ogsaa ofte før været fremsatte. Enkeltmandskredsene har i København ikke nogen større Berettigelse. En Lokalrepræsentation vilde kommunalt set have nogen Berettigelse, men den har man (sikkert ogsaa uden Ulemper) udeladt. Ved politiske Valg har en Lokalrepræsentation i København-Frederiksberg mindre Berettigelse, og ved et Listevalg kan man faa et godt Forholdstalsvalg, hvorved Mindretallene bedre kan blive repræsenteret.

Ved Ændringsforslag Nr. 8 er der sikret den enkelte Vælger Indflydelse paa Kandidatspørgsmaalet, hvorved en af Listevalgets væsentligste Ulemper ophæves.

Et andet *Mindretal* (Ellinger) har stillet en Række Ændringsforslag og udtaler til deres Begrundelse følgende: Dersom en stærk Forøgelse af Folketingsmændenes Antal var nødvendig for at give ikke alene de forskellige Landsdele, men, hvad der er ulige vigtigere, ogsaa de forskellige politiske Anskuelser, der raader i Befolkningen, en forholdsvis Repræsentation, da maatte man finde sig i en saadan Forøgelse som „et nødvendigt Onde“. Men en saadan Forøgelse kan ikke siges at være nødvendig; det eneste, der er i Vejen, er, at man kommer til at forandre de fleste af de nuværende Folketingskredse, men naar man ikke viger tilbage for at ville omkalfatre hele det Grundlag, paa hvilket Forfatningen hviler, saa kan en Kredsomlægning ikke volde virkelige Vanskeligheder; Følgerne af en Forfatningsforandring vil spores langt og længe, men en Kredsomlægning volder kun Gene een Gang for alle, nemlig naar den første Gang skal træde ud i Livet, men derefter falder det hele hen i et roligt Leje. Det foreliggende Valglovsforslag viser jo ogsaa, at man ikke er saa meget ængstelig for at røre ved den hævdvundne Kredsinddeling, idet man i Anledning af, at København skal have 1 Kreds mere, foretager en fuldstændig Omlægning af de københavnske Kredse. Esbjerg, Aarhus og Aalborg faar hver en Kreds til, men i hele det øvrige Land lader man Kredsene være uforandrede, skønt det afgjort strider imod vedkommende Grundlovsforslags bestemte Paabud om Kredsenes Størrelse.

Mindretallet foreslaar, at der bliver 120 Folketingsmænd. Naar da Spørgsmaalet er, hvorledes det Maal skal naas, der fornuftigvis er Hensigten med enhver Valgordning til det folkevalgte Kammer: den videst mulige tro Afspejling af Vælgerkorpset i Henseende til Fordelingen saavel paa de forskellige Dele af Landet